

[Kirkeministeren.]

som altså nu spiller en rolle for det ærede medlem hr. Bjerre, at hr. Jepsen Christensen benægter, at loven vil betyde noget netop i de meget vanskelige egne. Det har forundret mig, at folk, der skulle være kyn-dige i tingene, kan fremstille sagen sådan. Lad mig som eksempel tage Burkal sogn, hvor jorden, såvidt jeg ved, for de 75 pct.s vedkommende er på tyske hænder. Der har vi liggende en præstegård med et jord-areal på, såvidt jeg husker i øjeblikket, 110 ha. Det er dog temmelig stærkt at sige, at det er ganske ligegyldigt, om vi får råderet over denne jord eller ej. Der er netop sogne, hvor spørgsmålets løsning nationalt betyder overordentlig meget. Jeg synes, man argumenterer en smule tyndt, når man slår dette hen som ganske ligegyldigt. Alle, der kender tingene dernede, ved, at selvom det i nogle sogne kan være et for-holdsvis lille areal, der er tale om, kan det for jordfordelingen være ganske overor-dentlig vigtigt, fordi det pågældende areal simpelthen ligger og låser for en jordforde-ling — det har vi set i adskillige tilfælde. Der er i Sønderjylland mange steder tale om, at præstegårdsjorden er med til at hindre den rigtige jordfordeling. Jeg begriber ikke den vedholdende modstand mod et virkelig alvorligt arbejde, som også ønskes af alle dem, der arbejder med hele jordspørgsmålet dernede. Jeg forstår ikke, at man nu vil søge at bagatellisere hele dette problem, der for Nordslesvig betyder så forfærdelig meget.

Jeg forstår heller ikke, at man kører videre frem med den påstand, som også kom frem i det ærede medlem hr. Bjerres udtalelser nu, at man vil sælge jorden fra de små husmænd, de små landbrugere, der nu har den til leje. Jeg har også i dette høje ting under den tidligere debat spurgt: Hvem i alverden siger, at man vil tage jorden fra de pågældende landbrugere? Et af de vigtigste formål med dette lov-forslag er jo netop at sikre de for små hus-mandsbrug jord, som de virkelig kan komme til at disponere over, uden at de bliver under-kastet det usikkerhedsmoment, som for-pagtningsforholdet nu engang indebærer. De allerfleste af disse husmænd, der nu har lejet jord af præstegårdsjorden, vil fremtidig kunne få den til virkeligt brug.

Jeg har ikke i nogen måde bestridt, at de nationale forhold, hele den nationale kamp dernede, er af overordentlig stor betydning også for partiet venstre; det har jeg aldrig nogensinde søgt at bestride. Jeg ved, at hvert af partierne her tager sit standpunkt

udfra de ærligste motiver — det er da ganske klart —, og det kunne aldrig falde mig ind at påstå, at noget som helst parti i denne rigsdag ikke ville tage alle skyldige nationale hensyn. Noget sådant har jeg virkelig aldrig søgt at påstå overfor partiet venstre eller overfor noget andet parti.

Jeg tillægger hele denne sag overordentlig stor betydning og har det håb, at dette lov-forslag nu om et øjeblik vil blive vedtaget i dette høje ting.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 35 stemmer mod 13; 14 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til folketinget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks ratifikation af Statut for Det europæiske Råd, undertegnet i London den 5. maj 1949.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1542; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 2071).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ordføreren (Ernst Christiansen): Det ned-satte udvalg har afholdt to møder og un-der samråd med udenrigsministeren haft lejlighed til at stille en række spørgsmål, som er blevet besvaret på tilfredsstillende måde.

Udvalget indstiller enstemmigt forslaget til vedtagelse uforandret i den foreliggende form.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen): Jeg vil gerne takke udvalget for den meget velvillige og meget hurtige behandling af det forelagte forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til rigsdagsbeslutning vedtoges med 60 stemmer mod 1.